

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Οι ρευματίσμοι και ή κληρονομικότης

Μεγάλαι ἔρευναι γίνονται τελευταίως στό Λονδίνον πρός ἑξαχριστίουν τής αἰτίας τῶν ρευματίσμων. Ἐνας ἀπὸ τοὺς διαιτηρεπέστέρους ἄγγλους παθολόγους, δόκτωρ Χάρον, εἰς μίαν τοῦ ἀνακονώνων νηστοσηρῆει διὰ τὰ αἴτια τῶν ρευματίσμων πρέπει ν' ἀποδοθούν ἀφ' ἐνος μὲν εἰς τὴν ὑγρασίαν τοῦ κλίματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ εἰς τὴν κληρονομικότητα.

Ἐκτὸς αὐτοῦ ὅμως, καὶ ὡς καθηγητής τοῦ Πανεπιστήμου τῆς Ὀξφόρδης, ὁ φυσιολόγος Ντέρβερος, δέν φαίνεται νὰ διαφωνῇ μὲ τὴν ἀντερόν θεωρίαν τοῦ Χάρουν, φέρεται δὲ πρὸς ἀπόδειξην τῶν κληρονομινῶν αἵτιον τῆς νοσοῦ αὐτῆς, τὸ ἀπειχέονα διὰ τὴν ἀνθρώπινην πάσχονταν ἐκ ρευματίσμων, ἀλλού καὶ εἰς ἡλικίαν δύο μόδις ἔτῶν !

Ο Σύλλογος τῶν «Ξεσκούφωτων» καὶ ἡ θεωρίες των

Οι «Ξεσκούφωτοι» οἱ δόποιοι, ὡς γνωστόν, ἔχουν ἰδρύσει ἑσχάτως στό Παρίσι καὶ τὸν περιφέρειαν διάμώνυμον σύλλογον, ἀρχήζοντα σιγάσιγά νά πληθύνωνται, πρὸς μεγάλην ἀπελπισίαν τῶν πιλοτών.

Μέντοι Παρίσιοι ἔφεραν ἕως ιταλίας ἔνα γνωστότατο πιλοτού, τὸν Ζελό, ὁ ὅποιος ἔχομέτασις ἐπὶ πολλά ἦταν ἀποκλειστικός προμηθευτής του βασιλείου τῆς Ἀγγλίας καὶ διώλιν τῶν διασπορῶν ἀνδρῶν τὴν ἐποχής καὶ τοῖς φρονεῖ ταῦτα ἔντονα για γά την ἔξοπλον φωτούς τους :

— «Η μόδα αὐτή, ἀπήνητος ὁ Ζελό, δὲν είνε Γαλλική. Μᾶς ἤλθε ἀπὸ τὴν Γερμανία. Νομίζεις δικαὶος διτὶ μὲ τὴ καινοτομία αὐτῆς καταστρέψεται τελείως ἡ ἀνθρική κομψότης, ἡ δόνια στριζεῖται μόνον εἰς τὸ ἄριτον τῆς ἐνδυμασίας. Σήμερος ὑπάρχουν ἀνθρωποι ποὺ θέλουν νά καταργήσουν τὸ καπέλλο. Όμοια! Τί θὰ καταργήσουν ὥμος αὐτῷ; Τὸ σακάκι; Ποὺλ πινακῶν νά μὴ σεβασθοῦν οὔτε αὐτὸν. » Ας περιφέρομετας λοιπὸν στοὺς δρόμους μὲ τὸ πουκάμισο! Κατὸ τὴν τελευταίαν μεταπολεμικὴ περίοδο παρατηρεῖται μεγάλη ἀδιαφορία γὰρ ὅλα. «Η ὅμβρελλα; Κατηγορήθη πορ πολλοῦ. Τὸ μπαστούνι; Φαίνεται σαν ἔνα πρότιμα τελείως πειτεῖτο! » Ενα βάρος. « Η καταργούντος τὸν καπέλλον, είνε δίχως ἀλλο κομικοτάτη καὶ ἀνθρικινή! Εκτὸς αὐτῶν ὅμως, πρέπει νά ἔχωμεν ὅτι μάς, διτὶ πάν, διτὶ προσέρχεται ἀπὸ τὴν Γερμανία, δὲν είνε δρόμον νά τὸ μωμόμενον. Στήνης Ἀγγλία π.χ., οἱ κομψοὶ κύριοι, τῶν καλυτέρων οἰκογενειῶν φοροῦν ἀκόμα τὸ δημόψιον. Μοῦ φαίνεται λοιποὶ ποὺ δὲν πρέπει νά υπάρχουν ἔξοπλον φωτούς στὴν χώρα μας, εἰς τὴν δύοις ἀλλούστε, είνε γνωστόν, πόσος ἵερος καὶ ἀπαραιτητος θεωρεῖται ὁ χαρατεισμός!...»

Που ξεδεύνονται τὰ περισσότερα αὐγά.

Σύμφωνα μὲ τὴν τελευταίαν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐμπορίου τῶν αὐγῶν καὶ πολυεκδόνων τοῦ Λονδίνου, ἡ Ἀγγλία ἔδειψε πέρισσον 19.000.000 λίρως γιὰ τὴν προμήθεια αὐγῶν ἐξ τοῦ ἔξωτεροῦ. Ἀπὸ τὸ δωτερεύον καὶ τὰς κτήσεις τῆς ἡ Ἀγγλία προμηθεύεται 5.700.000 ἀγάν. Σύμφωνα μὲ τὴν στατιστικὴν αὐτῆν 1.000 αὐγῶν, τὰ δόπια ἔδεινται στὴν Ἀγγλία, τὰ 433 τὰ δινεὶ ἡ Ἀγγλία, καὶ ἡ Οὐαλία καὶ ἡ Σκωτία, τα 95 ἡ Ἰρλανδία, τα 5 ἡ Καναδᾶς καὶ ἡ Νότια Ἀφρική, τα 3 ἡ Αυστραλία, τα 138 ἡ Κίνα, τα 121 ἡ Δανία, τα 47 ἡ Ρωσία, τα 35 ἡ Ὀλλανδία, τα 22 ἡ Πολωνία, τα 22 ἡ Αγγλική, τα 21 τὸ Βέλγιον καὶ τα 160 πολιούτα 32 ἡ Ἰταλία, ἡ Ἀργεντινή καὶ ἡ Λιθουανία ὁμοῦ.

στὴ γυναικα τοῦ κουρέα, ἀπλωτε τὸ χέρι του πρὸς τὸ σιρτάρι κι' ἐπῆρε ὥλα σχέδον τα χρήματα...

— Καὶ τώρα, είπε σὲ λίγο, μου φαίνεται πώς ξεφήσαμε τὸ χρέος μας, ε...
« Ή Κληματίνη ἔτρεμε τόσο ποὺ δὲν μπόρεσε ν' ἀφρώσῃ λέξι. Τὰ χρήματα ἔκεινα ἤσαν δῆλη τους ἡ περιουσία!... » Ο ἀνγωστός τράβαε στὴν τοέτη του τα' ἔρων χωρὶς καν νὰ τὴν χαρτείσῃ... « Ή Κληματίνη τὸν είδε νά τραβάει πρὸς τὸ δάσος κι' διτιν πειά τὸν ἔχασε ἀφ' τὰ μάτια της ἔπειτα κάτω λιπόθυμη!... »

« Ο θεός τους τιμωροῦσε! Τοὺς τιμωροῦσε σκληρὰ μὲ τὸ ἴδιο τὸ θύμα τους!... »

Λεωσίεν Ντεσκάβ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΔΕΣ

Η ΚΟΥΤΑΜΑΡΑ ΤΩΝ ΙΡΛΑΝΔΩΝ

Πιά νὰ μὴ φωνεῖται ἡ τρύπα. Πλᾶς ἔλπιζε νὰ πιάσει τὸ καναρίνι. « Ή ἔξωπάνδα τοῦ Ιρλανδοῦ συνετάπειρον. Πότε πέθανε ὁ νεκρός;... » Ο γέρων πάτερ καὶ τρύπα! « Βρε τοὺς λαποδύτες!... » Ακόμα μετροῦσε!...

Γιά τὴν ἀφέλεια, ἡ μᾶλλον για τὴν κουταμάρα τῶν Ιρλανδῶν, διηγοῦνται καταπληκτικά πράγματα. Νά μερικά ἀνέ δοτα χαρακτηριστικά τῆς κλασσικῆς φρελείας, τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Κάποιος Ιρλανδός, αντελέθη μάρτυρας μέρος ζαφνικού στὸ δρόμο, ὅτι στὴν μᾶ ἀπὸ ταῖτος καὶ τὸν ὑπότοπο μάρτυρας μέρος μεγάλη τρύπα! Τότε τραβήθηκε ἀμέτος εἰς μάρτυρας γνωνία, ἔβγαλε τὴν κάλτα του καὶ τὴν φρέσεις ἀνάποδα... γιά νὰ μὴν φαίνεται ἡ τρύπα!...

« Ενας Ιρλανδός, κάποιος τοῦ Δουβλίνου, είχε στὸ σπίτι του ἔνα κλουβί μὲ ἔνα ώμαστοτα καναρίν. Κάποια μέρα ἔξασε ἀνοιχτὴ τὴν πόρτα του κλουβίου καὶ τὸ καναρίν πέταξε καὶ ἔργα.

Τότε ὁ Ιρλανδός ἔτρεξε γρήγορα γηρα στὸν δήμαρχο καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ διατάξῃ νὰ κλείσουν δίλες ἡ πύλες τῆς πόλεως. — Γιατὶ; τὸν ωρῆτα;

— Γιά νὰ μήν μπορέστε νά βγη ἔξω καὶ νὰ φύγη τὸ καναρίν μου! τοῦ ἀποκριθηκε ὁ αφελής Ιρλανδός.

« Ενας Αγγλός, ενας Σκωτεζίος καὶ ενας Ιρλανδός είχαν ιδρύσει κάποιας ἡ μεγάλος ἐμπροκό κατάστημα. Ή δουλειὲς πήγαναν πολὺ καλά καὶ η εἰσόρεξεις ἤσαν ίκανοποιητικά.

Κάποια μέρος οι τρεις συνέταιροι εἶναι κακάλιστων εἶναι μεγάλο έλλειμμα στὸ ταμείο. Ελέγεται ἔνα σεβαστὸ χρηματικὸ ποσόν. Υπειπέντενταν φυσικά ήταν ο ταμείο.

Οι τρεις συνέταιροι συνήλθαν στὸ γραφείο τους καὶ ζηχισαν νὰ συσκέπτονται νὰ ἔπειτε νά κάνουν στὸν ταμαί.

Ο «Αγγλός» ἐπρότενε νὰ τὸν πετάξουν μὲ τὶς κλωτσές ἀπὸ τὸ κατάστημα.

— Οι, δηλ., είπε ὁ Σκωτεζίος. Πρέπει νὰ περιμένουμε δισπονέα νὰ μᾶς πληρώσῃ τὰ χρήματα ποὺ λείπουν ἀπ' τὸ ταμείο.

— Θά περιμένουμε πάρα πολὺν καιρὸν ἀφοῦ τὸ ποσόν ποὺ λείπει εἶναι πολὺ πλευρά καὶ διασθός του ἐλάχιστος, είπεν ὁ Αγγλός.

— Νά σᾶς πῶ ἄπο για τὸ πέρατε νά γινει φώναξ τότε θυμριθευτικά ὁ Ιρλανδός. Νά τον αὐξήσουμε τὸν μισθὸ δώστε νά μᾶς ξεπληρώσῃ τὸ έλλειμμα μαργαρίτα!...

Κάποιος οιλλός... ξέπυντος Ιρλανδός συνώδευε κάποτε μᾶ κηδεία, διταν ἀκόμα ποὺ ζεσφάντος διὸ κρηπούμενος νεκρός είχε βγάλει δυό φορές στὴν ζωὴ του βλογκά. Καὶ ὁ ἀφελής Ιρλανδός ωρῆτης:

— Επειδὴ δύο φορές ἀπὸ βλογκά!... Καὶ πότε πέθανε; Τὴν πρωτηὶ η τὴ δεύτερη φορά;

Κάποια επιτροπὴ μάζεψε μιὰ φούρα έρδανον; γιά νὰ τοὺς στείλῃ στὸν ιεραποτόποιος τῆς Αφρικῆς.

Ο «Πάτε» εἶνας γεροδιλανδός, διταν πέρασε ἀπὸ μπρός τοῦ ἡ ἐπιτροπὴ έρριξε στὸ κοντὶ της μιὰ πέννα ποὺ είχε ἐπάνω δύο τρύπες.

— Επειδὴ δύο φορές ταῦτα της μιὰ πέννα ποὺ φύνεται καρές ὁ γέρως Πάτε, είδε τὸν χασάπη νά τοῦ δίνην μᾶς καὶ τὰ τέρετα καὶ τὴν πέννα μὲ τὰ δέρτα καὶ τὴν πέννα μὲ τὰ τέρετα;

Κάποια επιτροπὴ μάζεψε μιὰ φούρα έρδανον; γιά νὰ τοὺς στείλῃ τὸν γιατρό του.

Ο γιατρὸς πήγε στὸ σπίτι του, ἐπιασε τὸν σφυγμό του κ' ἐπειδὴ ηταν κουρασμένος ὑπερβολικά, ακούμπησε τὸ κεφάλι του στὸ προσκέφαλο τοῦ ἀρρώστου καὶ τοῦ είπε, γιά ν' ἀποφύγῃ τὸν κόπο νά μετράῃ ὁ δίνος τὸ σφυγμό του:

— Μέτρα κανονικά, ἔνα, δύο, τρία...

Ο ἀρρώστος ἀρχίσεις νὰ μετράῃ διλλά ἐν τῷ μεταξὺ ὁ γιατρός, ποὺ δικράνησε εἰπανέ, ηταν κουρασμένος, ἀποκομιδήκης. Ο γέρων Πάτε καρές να καταλάβῃ διταν μετρώσται μετροῦσε ἔξακολουθητικά.

Και διταν ἔπειτα ἀπὸ κάμποση ὥρα ξύπνησε διταν γιατρός, ἀκουσε τὸν ἀρρώστον νά λέπῃ λαχανισμένος:

— Εννέα χιλιάδες ἔκαπον είκοσι τρία... Εννέα χιλιάδες ἔκαπον είκοσι τρία... Είχε πάρει δρόμο δινθρεποτοῦ...